

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

при участието на секретаря Таня Т. Митова

в присъствието на прокурора Д. В. С.

като разглежда докладваното от Ралица Манолова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100602753 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 18.04.2022 г., постановена по НОХД № 3891/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав, подсъдимата С. Г. Ф. е призната за виновна в това, че на неустановена дата през месец юни 2011г., в гр. София, кв. *****, бл. *****, ап.33, противозаконно присвоила чужди движими вещи - 1 бр. дамска златна гривна с червени рубини с тегло 65.00 грама на стойност 3 250.00 лв., 1 бр. дамска златна гривна с тегло 10.59 грама на стойност 529.50 лв., 1 бр. дамска златна верижка с тегло 7.00 грама на стойност 350.00 лв., 1бр. златна гривна с тегло 7.00 грама на стойност 350.00 лв., 1бр. златна верижка за врат с медальон камък топаз и буквата „Т“ с тегло 23.50 грама, на стойност 1 175.00 лв., 1бр. златна верижка за врат с топче с тегло 8.00 грама на стойност 400.00 лв., 1 бр. златна верижка за врат с „Вяра, Надежда, Любов с тегло 4.00 грама на стойност 200.00 лв., 1бр. златна верижка за врат с тегло 6.00 грама на стойност 300.00 лв., 1бр. мъжки златен пръстен със сапфир с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1бр. мъжки златен пръстен със черен камък с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1бр. мъжки златен пръстен с образа на президента Кенеди с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1бр. дамски златен пръстен със зелен камък с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1бр. дамски златен пръстен с тъмно сини ивици с тегло 5.20 грама, на стойност 260.00 лв., 1бр. дамски златен пръстен с лунен камък

с тегло 5.00 грама, на стойност 250.00 лв., 1бр. дамски златен пръстен с четири части разглобям с тегло 6.00 грама на стойност 300.00 лв., 1бр. дамски златен пръстен с червен камък с тегло 8.00 грама на стойност 400.00 лв., 1бр. чифт златни обеци тип халки с тегло 4.00 грама всяка, на стойност 200.00 лв. всяка и обща стойност 400.00 лв. за чифта и 1 бр. златна мъжка венчална халка с тегло 9.00 грама на стойност 450.00 лв., всичко на обща стойност 10 614.50 лв., които владеела, собственост на Т. А. Т. и Н. А. Т., поради което и на основание чл. 206, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т.1 от НК ѝ е наложено наказание лишаване от свобода за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от ТРИ ГОДИНИ, като я е оправдал да е извършила деянието на неустановена дата от 01.04.2011г. до 31.05.2011г., както и на неустановена дата от 01.07.2011г. до 22.09.2011г.

Със същата подсъдимата е осъдена да заплати на гражданските ищци сумата от 10 614.50 лв, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 30.06.2011г., както и разноските по делото.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила въззивна жалба и допълнение към нея от защитника на подс. С. Г. Ф., с които се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която същата да бъде призната за невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение. Твърди се, че атакуваната присъда е неправилна и незаконосъобразна, тъй като са кредитирани показанията на свидетелите - пострадали лица, които са спорни и противоречиви.

В проведеното по реда на чл. 327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимата, както и събирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения защитникът на подсъдимата пледира за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимата да бъде оправдана по повдигнатото ѝ обвинение, тъй като счита обвинението за недоказано както от обективна, така и от субективна страна.

Представителят на държавното обвинение счита първоинстанционната присъда за обоснована и законосъобразна, поради което прави искане за нейното потвърждаване.

Представителят на гражданските ищци и частни обвинители пледира за постановяване на решение, с което да се потвърди първоинстанционната присъда, като правилна и законосъобразна.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VI-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивната жалба и допълнението към нея, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното.

Воззивната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежно легитимирана страна срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Подсъдимата Е. Г. Б. е родена на ***** г. в гр. Бургас, българка, българска гражданка, неосъждана, с висше образование.

Производството по делото е било образувано по внесен обвинителен акт срещу подсъдимата за престъпление по чл.206, ал.1 от НК - извършено на неустановена дата през м.април 2011г. В хода на съдебното следствие, представителят на прокуратурата е направил изменение на обвинението, допуснато от съда, относно инкриминирания период, а именно деянието да е извършено в периода от 01.04.2011г. до 22.09.2011г.

Подсъдимата С. Ф.-М. Свидетелите била съпруга на сина пострадалите лица - Т. А. Т. и Н. А. Т.. В началото на месец април 2011 г. отношенията между подсъдимата и съпруга ѝ били влошени, не живеели заедно и били в процес на развод. Дъщерите им - св. Т. Р. А.а и св. Н.Р. А.а /внучки на Т.и/ живеели с майка си - подсъдимата, в жилищен блок на бул. ***** в гр. София, в близост до жилището на Т.и. По това време отношенията между последните и под. Ф.-М. все още били добри.

На неустановена дата през месец април 2011г. подсъдимата посетила пострадалите лица Т.и в жилището им. По същото време, на гости на Т.и била свидетелката Е. Н. М.. Пред тях подсъдимата споделила, че през месец май същата година предстои абитуриентският бал на дъщеря ѝ - св. Н. А.а. Тъй като подсъдимата знаела, че свидетелите Н. и Т. Т.и притежават бижута, които събирали през целия си живот, предложила на св. Т. да ѝ даде кутията, за да може внучката ѝ св. Н. А.а да си избере някое от тях като подарък за своя бал. Св. Т. се съгласила и с подсъдимата се уговорили последната да върне бижутата на семейство Т.и след като дъщеря ѝ си избере едно от тях за бала. В това време св. Т. се намирал в хола на апартамента и чул направената уговорка. Подсъдимата взела кутията с бижута и си тръгнала. Свидетелката Е. М., която се намирала в кухнята, видяла предаването на кутията с бижута, като св. Т. ѝ разказала за уговорката си с подсъдимата след като последната си тръгнала. Кутията съдържала следните накити: 1 бр. дамска златна гривна с червени рубини с тегло 65.00 грама, 1 бр. дамска златна гривна с тегло 10.59 гр., 1 бр. дамска златна верижка с тегло 7.00 грама, 1 бр. златна гривна с тегло 7.00 грама, 1 бр. златна верижка за врат с медальон камък топаз и буквата „Т“, 1 бр. златна верижка за врат с топче с тегло 8.00 грама, 1 бр. златна верижка за врат със символите на „Вяра, Надежда, Любов“ с тегло 4.00 грама, 1 бр. златна верижка за врат с тегло 6.00 грама, 1 бр. мъжки златен пръстен със сапфир с тегло 10.00 грама, 1 бр. мъжки златен пръстен със черен камък с тегло 10 грама, 1 бр. мъжки златен пръстен с образа на президента Кенеди с тегло 10.00 грама, 1 бр. дамски златен пръстен със зелен камък с тегло 10.00 грама, 1 бр. дамски златен пръстен с тъмно сини ивици с тегло 5.20 грама, 1 бр. дамски златен пръстен с лунен камък с тегло 5.00 грама, 1 бр. дамски златен пръстен с четири части, разглобяем, с тегло 6.00 грама, 1 бр. дамски златен пръстен с червен камък с тегло 8.00 грама, 1 бр. чифт златни обеци тип халки с тегло 4.00 грама и 1 бр. златна мъжка венчална халка с тегло 9.00 грама.

След като подсъдимата взела кутията с бижута, я оставила в дома си, но не споделила за това с дъщерите си. Те знаели как изглежда кутията със семейни бижута на баба има и дядо им, тъй като още когато били деца, св. Т. им я показвала и им обяснявала, че щели да получат от бижутата в кутията, когато пораснат и имат абитуриентски бал.

Абитуриентският бал на св. Н. А.а бил на 27.05.2011г.. Свидетелите Н. и Т. Т.и не били поканени на тържеството. Въпреки това, те отишли пред блока, в който живеели подсъдимата и дъщерите ѝ, за да видят абитуриентката. Когато я видели, забелязали, че не носи никое от техните бижута. Св. Т. попитала внучката си защо не е с някое от семейните бижута, като ѝ обяснила, че е дала кутията с бижута на майка ѝ, както и каква била уговорката с нея. Св. Н. А.а се учудила и отвърнала, че не знае нищо за това и майка ѝ не ѝ е давала никакви бижута.

На неустановена дата през месец юни 2011г. св. Н. Т. видяла подс. Ф.-М. и поискала от нея да върне кутията с накитите, като я попитала кога ще се случи това, но подсъдимата не ѝ отговорила нищо и я подминала. След време и св. Т. Т. срещнал подсъдимата и поискал да им върне кутията с бижута, но тя отказала. Тогава подс. Ф.-М. преустановила отношенията си с Т.и и не предприела действия по връщане на техните бижута.

През лятото на 2011г. свидетелката Т. А.а - по- малката от двете дъщери на подс. Ф.-М., видяла кутията със семейни бижута на баба си и дядо си в апартамента на новия приятел на подсъдимата, находящ се в гр. София, ул. ***** Св. А.а веднага разпознала кутията и попитала майка си защо се намира там, като подсъдимата отвърнала, че е взела бижутата от Т.и и ще ги задържи, защото се полагали на дъщерите ѝ. Въпреки това, последните не получили нито едно от семейните бижута.

Към есента на 2011г. подс. Ф.-М. вече била разведена със сина на Т.и и се изнесла от жилището на бул. *****, като заживяла с новия си приятел и дъщеря си Т. А.а в къща, находяща се в гр. София, ул. „***** 3. Подсъдимата също така пребивавала в апартамента на приятеля си на ул. „*****“, който използвали предимно за съхранение на изнесените вещи от жилището на бул. *****. Другата дъщеря на подсъдимата - св. Н. А.а още през месец юни 2011 г. заживяла с баба си и дядо си, а след време и св. Т. А.а се изнесла от жилището, обитавано от майка ѝ, и се пренесла при семейство Т.и.

Впоследствие подсъдимата спряла да поддържа отношения както със св. Н. и Т. Т.и, така и с двете си дъщери Н. и Т. А.и. Свидетелите Т.и обаче все пак се надявали отношенията с подсъдимата да се подобрят и последната доброволно да им върне кутията с бижута, но тъй като това не се случило, на 15.10.2013 г. подали жалба срещу подсъдимата до СРП.

От заключението на назначената и изготвена в хода на досъдебното производство съдебно - оценителна експертиза, се установява, че към момента на извършване на престъпното деяние инкриминираните вещи имали следната стойност: 1 бр. дамска златна гривна с червени рубини с тегло 65.00 грама на стойност 3 250.00 лв., 1 бр. дамска златна гривна е тегло 10.59 гр. на

стойност 529.50 лв., 1 бр. дамска златна верижка е тегло 7.00 грама на стойност 350.00 лв., 1 бр. златна гривна е тегло 7.00 грама на стойност 350.00 лв., 1 бр. златна верижка за врат с медальон камък топаз и буквата „Т“ с тегло 23.50 грама, на стойност 1 175.00 лв., 1 бр. златна верижка за врат с топче с тегло 8.00 грама на стойност 400.00 лв., 1 бр. златна верижка за врат е „Вяра, Надежда, Любов“ с тегло 4.00 грама на стойност 200.00 лв., 1 бр. златна верижка за врат с тегло 6.00 грама на стойност 300.00 лв., 1 бр. мъжки златен пръстен със сапфир е тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1 бр. мъжки златен пръстен със черен камък с тегло 10 грама на стойност 500.00 лв., 1 бр. мъжки златен пръстен е образа на президента Кенеди с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1 бр. дамски златен пръстен със зелен камък с тегло 10.00 грама на стойност 500.00 лв., 1 бр. дамски златен пръстен с тъмно сини ивици с тегло 5.20 грама, на стойност 260.00 лв., 1 бр. дамски златен пръстен с лунен камък с тегло 5.00 грама, на стойност 250.00 лв., 1 бр. дамски златен пръстен с четири части, разглобяем, с тегло 6.00 грама на стойност 300.00 лв., 1 бр. дамски златен пръстен с червен камък с тегло 8.00 грама на стойност 400.00 лв., 1 бр. чифт златни обеци тип халки с тегло 4.00 грама на стойност 200.00 лв. всяка и обща стойност 400.00 лв. за чифта и 1 бр. златна мъжка венчална халка с тегло 9.00 грама на стойност 450.00 лв., всичко на обща стойност 10 614.50 лв.

За да постанови присъдата, първоинстанционният съд е събрал следния обективно съществуващ и относим към предмета на делото доказателствен материал чрез **гласните доказателствени средства**: показанията на свидетелите Н. А. Т. /л. 35-37 от с. д./ (вкл. и частично прочетените на осн. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК нейни показания от ДП - л. 43-44 от ДП, т. I), Т. А. Т. /л. 37-38 от с. д./, Е. Н. М. /л. 38 от с. д./ (вкл. и частично прочетените на осн. чл. 281, ал. 1, т. 1 НПК нейни показания от ДП - л. 102-103 от ДП, т. I), Т. Р. А.а /л. 42-43 от с. д./ и Н.Р. А.а /л. 45-46 от с. д./; **писмените доказателства**: справка за съдимост на подсъдимата /л. 58 от с. д./, сигнал до СРП от 15.10.2013 г. /л. 23 от ДП, т. I/, опис на бижутата /л. 32 от ДП, т. I/, копия от фактури и сертификати /л. 33 от ДП, т. I/, препис от решение от 06.10.2011г. на СРС, III г.о., 81 състав по гр. д. № 2173/2011 г. /л. 39-40 от ДП, т. I/, справка за лице - АИС „БДС“ /л. 78 от ДП, т. I/ и останалите писмени доказателствени материали, налични в кориците на делото; както и **заклучението на съдебно — оценителната експертиза** /л. 106-108 от ДП, т. I/.

Първоинстанционният съд е извършил подробен анализ на събраните доказателствени източници, като е преценил същите както поотделно, така и в тяхната съвкупност и е извел правилни фактически изводи. Не са допуснати и логически грешки при оценката на наличния доказателствен материал, като в съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК съдът е обсъдил комплексно събраните по делото доказателства и е обосновал съображенията си, въз основа на които е изградил фактическите си констатации. Правилно е кредитирал показанията на свидетелите - пострадали лица, тъй като същите напълно кореспондират с показанията на свидетелката Е. М., която е била очевидец на предаването на инкриминираните вещи от пострадалата Т. на

подсъдимата.

Посочените гласни доказателствени източници напълно кореспондират и с показанията на свидетелите Т. А.а и Н. А.а - дъщери на подсъдимата, по отношение на действията на подсъдимата, извършени след като е получила инкриминираните вещи от пострадалите лица, както и по отношение на намерението ѝ да ги задържи.

Въззивният съд не споделя наведените от защитата доводи относно гласните доказателствени източници, тъй като не констатира противоречия в доказателствените средства относно обстоятелствата, включени в предмета на доказване.

Настоящата съдебна инстанция напълно се солидаризира с изводите на първоинстанционния съд относно кредитирането на **заклучението на** приобщената по делото **съдебно - оценителна експертиза**, тъй като същото е пълно, ясно и обосновано, изчерпателно отговаря на поставената задача, изготвено е професионално и в съответствие със специалните знания на вещото лице, без данни за заинтересованост и/или необективност.

С оглед изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира, че след като събраните по делото доказателствени материали са обсъдени съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК, като не е допуснато превратното им тълкуване, вътрешното убеждение на първостепенния съд по фактите е правилно формирано и не може да бъде променяно или замествано.

При така наличната и обсъдена по-горе доказателствена съвкупност настоящият съдебен състав формира еднозначния извод от правна страна, че подс. Ф. е осъществила всички признаци от обективна и субективна страна на престъплението по чл. 206, ал. 1 от НК. Първоинстанционният съд е изложил верни правни съображения, за които въззивният съд не установи необходимост да бъдат коригирани или допълвани.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 206, ал. 1 от НК се изразява в престъпно своене на чужди движими вещи, като същото може да се реализира, освен чрез правно действие или акт на фактическо разпореждане на дееца с вещите, така и чрез бездействие, каквото съставлява отказът да се върнат чуждите вещи след поискването им от собственика. За да бъде осъществен съставът на престъплението „обсебване“, отказът да бъдат върнати вещите следва да е противозаконен и да не се касае за упражняване на право на задържане по смисъла на гражданските закони.

Подсъдимата Ф.-М. е осъществила изпълнителното деяние на престъплението по чл. 206, ал. 1 от НК чрез бездействие, тъй като не е върнала инкриминираните вещи на техните собственици след изричната покана на св. Т. през месец юни 2011 г., което от своя страна представлява съзнателен противоправен отказ за връщане на чуждите вещи, обективиращ собственически анимус, тъй като към този момент последните били във владението на подсъдимата и същата е имала обективна възможност да ги върне на правоимащите лица. Въпреки това, подсъдимата е задържала

инкриминираните вещи в своя фактическа власт, отказала е да ги върне на действителните собственици. Всички тези обстоятелства показват наличието на възникнало присвоително намерение и третиране на вещите като собствени.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл, като подсъдимата Ф.-М. е съзнавала обективните елементи от състава на престъплението и общественотоопасния характер на деянието, предвиждала е общественотоопасните му последици и е целяла именно тяхното настъпване.

Правилно и законосъобразно първоинстанционния съд е оправдал подсъдимата да е извършила деянието на неустановена дата от 01.04.2011г. до 31.05.2011г., както и на неустановена дата от 01.07.2011г. до 22.09.2011г., тъй като доколкото не е била уговорена дата или срок, в който подсъдимата е следвало да върне инкриминираните вещи, то същата е трябвало да стори това, когато е била поканена, а именно през м.юни 2011г.

На следващо място, въззивният съд провери индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдиман и наложеното ѝ наказание по вид и размер.

За престъплението, за което подсъдимата е призната за виновна, законът предвижда наказание лишаване от свобода в размер от една до шест години. Извършвайки самостоятелна преценка на релевантните за индивидуализацията на наказанието на подсъдимата обстоятелства, настоящата съдебна инстанция установи, че районният съд законосъобразно е приел, че то следва да бъде определено при условията на чл. 55, ал.1, т.1 от НК, като отчете наличието на изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно продължителния период на воденото наказателно преследване. При проверка на извършената индивидуализация на наказателната отговорност на подсъдимата от СРС като смекчаващо нейната отговорност обстоятелство обосновано е отчетени и чистото ѝ съдебно минало, а като отегчаващо – високият размер на неправомерно придобитото имущество. Първостепенният съд е наложил наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, което въззивният съдебен състав намира за адекватно, с оглед степента на обществена опасност на деянието и дееца, смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и целите, предвидени в чл. 36 от НК.

Изпълнението на така определеното наказание лишаване от свобода е отложено за срок от три години, като СРС правилно е приел, че са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК, а именно размерът на наказанието лишаване от свобода е до три години, подсъдимата е неосъждана и не се налага наказанието да бъде изтърпяно ефективно, тъй като и прилагането на института на условното осъждане без социална изолация ще е достатъчно, за да въздейства превантивно и възпиращо на подсъдимата, като я мотивира да изгради устойчив волеви самоконтрол и да не извършва в бъдеще престъпления с оглед възможността наказанието да се активира и изпълни.

Въззивният съд споделя извода на първостепенния, че така предявеният

граждански иск следва да бъде уважен. Същият е предявен за сумата от 10 614.50 лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди от престъплението по чл. 206, ал. 1 от НК. По делото не се налице данни, подсъдимата да е възстановила нанесените вреди, поради което настоящата съдебна инстанция също намери предявеният граждански иск за доказан по размер и основание, тъй като противоправното поведение на Ф.-М. е в пряка причинна връзка с настъпилите вреди за гражданските ищци Т.и.

Районният съд правилно е решил и съпътстващите осъждането въпроси, свързани с присъждането на разносните върху подсъдимата.

В заключение, след обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на първоинстанционната присъда, въззивната инстанция не констатира основания, налагащи нейното изменяне или отмяна, поради което и с оглед изложените съображения същата следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 18.04.2022г., постановена по НОХД № 3891/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____